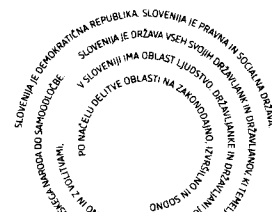

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 94 00, f: 01 478 98 45, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV
(prvopodpisani Peter Vilfan)

Ljubljana, 15. december 2014

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto: 16 -12- 2014	
Šifra: 213-04/14-812	
Povezava:	
EPA: 259-VI	EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 47/13), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOJF-1 in 109/08, 39/11 in 48/12) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) vlagamo spodaj podpisane poslanke in poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH

ki vam ga pošiljamo v obravnavo in sprejem po skrajšanem postopku na podlagi 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije.

Na sejah Državnega zbora in na sejah matičnega delovnega telesa bo v imenu predlagateljev sodeloval Peter Vilfan.

Priloga:
- Predlog Zakona

- podpisi poslank in poslancev:

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakona o tujcih (ZTuj-2-UPB1) je bil sprejet leta 2014 in temelji na konceptu prej veljavnega zakona, sprejetega leta 1999 in kasneje večkrat noveliranega.

Zakon o tujcih ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo, pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, prostovoljno vračanje in odstranjevanje tujcev, posebnosti glede postopka in organe pristojne za izvajanje določb zakona. Posebni poglavji sta namenjeni vključevanju tujcev v Republiko Slovenijo in evidencam.

Ker se pogoji za vstop in prebivanje državljanov EU, njihovih družinskih članov ter družinskih članov slovenskih državljanov razlikujejo od pogojev, ki jih morajo izpolnjevati drugi tujci, so ti pogoji urejeni v posebnem poglavju.

V Zakon o tujcih je prenešenih 15 direktiv EU, sklep Sveta EU, na podlagi zakona pa se izvršuje tudi 6 uredb EU.

Temeljni cilj Zakona o tujcih (ZTuj-2-UPB1, Uradni list, št 45/2014) je bil med drugim prenos dveh direktiv EU v nacionalni pravni red, in sicer:

- Direktive 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite, v nadaljevanju Direktiva 2011/51/EU, in

- Direktive 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, v nadaljevanju Direktiva 2011/98/EU.

S prenosom Direktive 2011/51/EU se je možnost pridobitve statusa rezidenta za daljši čas dala tudi osebam, ki imajo priznano mednarodno zaščito, pri čemer je predlog sledil posebnim določbam direktive, ki se nanašajo na to kategorijo tujcev (štetje dobe za pridobitev dovoljenja, oznaka na dovoljenju, posebne odločbe glede odstranitve iz države, ponovni sprejem osebe).

Zakon o tujcih (ZTuj-2-UPB1) je prenesel koncept združitve družine za osebe, ki jim je v Republiko Slovenijo priznana mednarodna zaščita (begunci in osebe s subsidiarno zaščito), ki je bil vključen v Zakon o mednarodni zaščiti (ZMZ). Ureditev združitve družine tujcev, ki jim je priznana mednarodna zaščita ni bila ustrezna, saj je predvidevala, da se družinskim članom ob izpolnjevanju pogojev za združevanje družine prizna mednarodna zaščita, ne da bi se upravičenost do statusa begunca (preganjanje na podlagi rase, vere, narodnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti posebni družbeni skupini) ali do statusa subsidiarne zaščite (utemeljeno tveganje, da bi oseba ob vrnitvi v

izvorno državo utrpela resno škodo), kot to določa ZMZ, sploh presoja. Glede na navedeno se združitev družine tujcev, ki jim je priznana mednarodna zaščita, na novo ureja v Zakonu o tujcih.

S Predlogom sprememb in dopolnitev Zakona o tujcih se z novim četrtem odstavkom dopolnjujeta 47.a in 47.b člen glede priznanja pravice do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani. V zvezi z navedenim se izenačujeta status tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito in status tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, s statusom tujca, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujca, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta (47. člen ZTuj-2-UPB1). Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca ali osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji, kot to po veljavni ureditvi velja za tujce po 47. členu sprejetega zakona. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

Za družinske člane begunca se po veljavnem Zakonu o tujcih štejejo zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, mladoletni neporočeni otroci begunca, mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ter starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva. Enako velja tudi za osebe s priznano subsidiarno zaščito.

Zakon o tujcih torej taksativno našteva krog družinskih članov, tako kot je to že določal Zakon o mednarodni zaščiti (ZMZ, 16b člen).

Ustavno sodišče RS je s Sklepom št. U-I-309/13-12 in Up-981/13-9 z dne 9. 10. 2014 začelo postopek za oceno ustavnosti 16. b člena Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ). Pobudnica izpodbija 16. b člen navedenega zakona, saj nasprotuje taksativni opredelitvi družinskih članov oziroma členom, ki se nanašajo na združitev družine za osebe s priznano mednarodno zaščito. Ustavno sodišče RS je sprejelo zadevo v absolutno prednostno obravnavo, kar že nakazuje na neustavnost sedanje ureditve.

S predlagano dopolnitvijo se pristojnemu organu daje diskrecijsko pravico odločanja glede dovoljenja vstopa in bivanja družinskih članov, oziroma sorodnikov, ki niso taksativno navedeni v samem zakonu, saj ni razumnega razloga za razlikovanje med otroki tujcev, ki prebivajo v RS na drugih podlagah, in otroki oziroma sorodniki oseb z mednarodno zaščito. Diskriminacija je namreč ena temeljnih prepovedi po 14. členu Ustave RS in vseh mednarodnih aktih, ki obravnavajo človekove pravice. Možne zlorabe je mogoče preprečiti prav z določbo, ki je določena za tujce v četrtem odstavku 47. člena ZTuj-2-

UPB1. Presoja okoliščin posameznega primera bo vedno lahko razlog za ugoditev prošnji ali za njeno zavrnitev.

Temeljni predpis za urejanje problematike predstavlja **Direktiva Sveta 2003/86/ES** o pravici do združitve družine, sprejeta 22. septembra 2003, ki je začela veljati 3. oktobra 2003 (v nadaljevanju Direktiva), ki določa pogoje za vstop in bivanje družinskih članov, ki niso državljani EU in se pridružijo nedržavljanu EU, ki že zakonito biva v državi članici.

Direktiva določa minimalne standarde in ne posega v ugodnejše določbe mednarodnih sporazumov in predpisov. Prav tako Direktiva ne vpliva na možnost, da države članice sprejmejo, ali ohranijo ugodnejše določbe v nacionalni zakonodaji. Države članice imajo možnost zagotoviti višji nivo zaščite v svoji nacionalni zakonodaji, če to želijo.

Evropska Komisija je v svojem prvem poročilu o izvajanju Direktive iz leta 2008, ugotovila težave v zvezi z izvajanjem Direktive na nacionalni ravni in njene pomanjkljivosti. Ugotovljenih je bilo nekaj nepravilnosti v zvezi z nepravilnim prenosom določb Direktive v nacionalno zakonodajo (zlasti določb o poenostavitvi vizumskih postopkov, odobritvi nevezanih dovoljenj za bivanje, upoštevanju interesa otrok, pravici do pravnega sredstva in ugodnejših določb za združitev družine beguncev).

Komisija je bila mnenja, da je treba začeti javno razpravo o združitvi družine. To je bil tudi namen Zelene knjige Evropske Komisije, ki poudarja cilj Direktive, to je določitev pogojev za pridobitev pravice do združitve družine in lažjo integracijo državljanov tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje za združitev v državi članici gostiteljici, kot to izhaja iz uvodne izjave št. 4 Direktive.

Države članice lahko dovolijo vstop in bivanje zaradi združitve družine z zakonitim skrbnikom ali katerim koli drugim članom družine, če mladoletni begunec brez spremstva nima sorodnikov v ravni vrsti ali takšnih sorodnikov ni mogoče izslediti.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE ZAKONA

2.1. CILJI

Cilj predlaganih sprememb je uresničevanje pravice do spoštovanja družinskega življenja kot ene od temeljnih človekovih pravic. Zato so ukrepi, ki omogočajo združitev družine nujen pogoj za zagotavljanje spoštovanja te pravice tudi za priseljence.

S predlagano dopolnitvijo se pristojnim organom daje diskrecijska pravica glede odločanja o dovoljenju vstopa in bivanja sorodnikov tujca s priznanim statusom begunca oziroma osebe s priznano subsidiarno zaščito, saj ni razumnega razloga za razlikovanje med otroki tujcev, ki prebivajo v RS na drugih podlagah, in otroki oziroma sorodniki oseb z mednarodno zaščito. Diskriminacija je namreč ena temeljnih prepovedi po 14. členu Ustave RS in vseh mednarodnih aktih, ki obravnavajo človekove pravice

2.2 NAČELA

Predlog zakona ne odstopa od načel, ki so bile vodilo pri pripravi osnovnega zakona.

2.3 POGLAVITNE REŠITVE

Spremembe in dopolnitve zakona omogočajo uresničevanje pravice do družinskega življenja oziroma združitve družine tudi za družine tujca s priznanim statusom begunca v Republiki Sloveniji ter združitve družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito. V primerih kadar gre za izjeme od v zakonu taksativno naštetih družinskih članov ima pristojni organ diskrecijsko pravico pri odločanju v posameznih primerih.

Z novim četrtem odstavkom se dopolnjujeta 47. a in 47 b. člena Zakona o tujcih (ZTuj-2-UPB). Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca ali osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

3. PRILAGOJENOST UREDITVE PRAVU EU IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

3.1 Prilagojenost ureditve pravnemu redu Evropske unije

Republika Slovenija je pri oblikovanju politike in režimov priseljevanja omejena z zavezujočimi predpisi Evropske unije na področju priseljevanja, saj slednje predstavlja eno izmed skupnih politik unije. Direktive, ki jih je v slovensko zakonodajo prenesel Zakon o tujcih, predstavljajo okvir, katerega morajo pri urejanju nacionalnih sistemov priseljevanja upoštevati vse države članice unije (z izjemo nekaterih držav, katerih posamezne direktive ne zavezujejo – npr. Danska, Združeno Kraljestvo). Kljub obstoju enotnega evropskega zakonodajnega okvira priseljevanja, pa vsaka država članica ohranja pristojnost reguliranja tako celotnega števila priseljencev na njeno ozemlje, kot tudi števila posameznih kategorij priseljencev, ter pristojnost oblikovanja posebnih nacionalnih režimov in shem priseljevanja. Ravno tako države članice ohranjajo pristojnost reguliranja dostopa tujcev do nacionalnega trga dela.

Vse države članice Evropske unije zavezujejo 8. člen Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic (v nadaljevanju EKČP) o pravici do družinskega in zasebnega življenja in 12. člen o pravici do sklenitve zakonske zveze, Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah, Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Evropska socialna listina, Listina Unije o temeljnih pravicah, ter Konvencija o otrokovih pravicah. Vsi navedeni dokumenti zavezujejo nacionalna sodišča, ko odločajo v skladu z Direktivo.

3.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Na evropski in mednarodni ravni ni enotne zasnove o tem, kaj je to družina oziroma katere člane zajema. Prav tako obstaja več interpretacij, katere pravice so dodeljene posameznikom, ki se priselijo v državo članico v okviru procesa združitve družine. V vseh državah zakonske določbe s tega področja zajemajo soproge in neporočene, vzdrževane ter mladoletne otroke. Pri tem pa med državami ni soglasja glede starosti otrok. Ne upošteva se poligamna zveza, narašča pa število držav, v katerih se pod določenimi pogoji lahko z družino združijo tudi neporočeni partnerji. V nekaterih državah, kot na primer na Nizozemskem, priznavajo pravico tudi istospolnim partnerjem. Ponekod se lahko zaradi vzdrževanja, starosti in botrstva v ta tip migracij umestijo tudi starši oziroma bratje, sestre in drugi sorodniki priseljencev.

Irska

Irska je pričela s programom preseljevanja oseb v okviru kvote leta 1998. Pravna podlaga je določena v Zakonu o azilu iz leta 1996. Način izvajanja pa je določen z odločitvijo vlade. Osebe, ki se lahko uvrstijo v program preseljevanja na Irsko, so osebe, ki izpolnjujejo pogoje za status begunca v skladu z Ženevsko konvencijo, izjemoma pa se lahko zaradi združevanja družine v program kvot vključi tudi družinske člane. Izbor poteka v tesnem sodelovanju z UNHCR. Dokumentacija mora vsebovati informacije v zvezi s preganjanjem v izvorni državi, družinskih članih in zdravstvenem stanju. Priložene morajo biti tudi vse listine kot so dokumenti in potrdila. Celotna dokumentacija se pošlje organu, pristojnem za odločanje o prošnjah na Irskem, ki poda končno mnenje. Begunci, ki nimajo svojega veljavnega potnega lista zaprosijo za konvencijski potni list.

Nizozemska

Nizozemska programe preseljevanja v sodelovanju z UNHCR izvaja že petindvajset let. Pravna podlaga je določena v Zakonu o tujcih iz leta 2000, ki določa šest kategorij, ki se lahko uvrstijo v programe preseljevanja. To so begunci, ki izpolnjujejo pogoje na podlagi Ženevske konvencije, osebe, ki so jim bile kršene pravice Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, osebe, ki izpolnjujejo pogoje za zaščito iz humanitarnih razlogov, osebe, ki pripadajo ranljivim skupinam, zaradi združevanja družine ali združevanja razširjene družine. Destinacija oziroma države, iz katerih bodo begunci preseljeni v okviru programov kvot, se vsako leto določijo v sodelovanju z UNHCR. Določene so lahko štiri destinacije. Potovanje beguncev se organizira skupaj z Mednarodno organizacijo za migracije (v nadaljevanju: IOM).

Norveška

Norveška določi kvoto za trajno razselitev na podlagi mnenja UNHCR o trenutnih potrebah za razselitve in njihove prioritete. Okvirna kvota se določi za obdobje treh let. Zadnje triletno obdobje je bilo od leta 2004-2006. Letno kvoto določi parlament. Sestavo kvote določi Ministrstvo za delo in socialne zadeve, na podlagi konzultacij z drugimi pristojnimi ministrstvi in Direktoratom za migracije. V okviru kvote se v programe vključi osebe, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev statusa begunca na podlagi Ženevske konvencije. Ostali kriteriji se

tičejo predvsem združevanja družine in pa nujnih primerov zaradi zdravstvenih razlogov. Potovanje se organizira v sodelovanju z IOM.

Švedska

Švedska organizira programe trajne preselitve že vse od leta 1950 dalje. Osnovna navodila za izvajanje programa kvot predlaga vlada, programe pa potrdi švedski parlament. Organ, pristojen za organizacijo in izvedbo programa je organ, pristojen za migracije. Programi preseljevanja na Švedskem potekajo v tesnem sodelovanju z UNHCR. Transport in ostale podrobnosti povezane s potovanjem pa pristojni organ za migracije organizira skupaj z IOM. Pravno podlago vsebuje švedski Zakon o tujcih v delu, ki se tiče azila. V okviru kvote lahko pridejo na Švedsko osebe, ki pridobijo status begunca v skladu s pogoji določenimi v Ženevski konvenciji, in tudi osebe, ki potrebujejo zaščito zaradi drugih razlogov. Gre predvsem za zdravstvene razloge ali razloge združevanja družine. Če begunec nima svojega potnega lista, se mu na švedski ambasadi izda potni list za begunca. Ko begunci prispejo na Švedsko, se jim izda dovoljenje za stalno prebivanje in se poskrbi za njihovo integracijo v okolje.

Finska

V okviru begunskih kvot Finska sprejme osebe, ki jih UNHCR opredeljuje kot begunce, in druge tujce, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Begunske kvote so predvidene v državnem proračunu za vsako leto. Izbira beguncev po navadi temelji na razgovorih z njimi v begunskih taboriščih. Takrat se preverijo razlogi za podelitev dovoljenja za prebivanje. Pri intervjuju je navzoč tudi predstavnik Varnostne policije. Desetina kvote se vsako leto prihrani za nujne primere in za osebe, ki so po presoji UNHCR nujno potrebne preselitve. Ti begunci se izberejo na podlagi dokumentov UNHCR. Služba za priseljevanje podeli dovoljenje za prebivanje beguncem, ki so na Finskem sprejeti v skladu s kvoto. Oseba, ki je zaprosila za mednarodno zaščito, se ne sme odstraniti iz države pred pravnomočnostjo odločbe finske Službe za priseljevanje o takšni odstranitvi. Če se prosilec pritoži zoper odločbo na upravno sodišče, mora pristojni organ počakati na sodbo sodišča. Prošnja za dovoljenje za pritožbo na vrhovno upravno sodišče ne zadrži izvršbe odločbe, razen če vrhovno upravno sodišče izrecno ne razsodi drugače. Izjemoma se oseba lahko odstrani takoj ob vročitvi odločitve o prošnji, če je mogoča odstranitev v državo, ki bo v skladu z veljavnimi predpisi o opredelitvi odgovorne države pristojna za obravnavanje prošnje te osebe (Uredba 2003/343/ES), ali ob vložitvi ponovne prošnje, ki ni vsebovala nobenih novih razlogov. Oseba se lahko odstrani v osmih dneh po obvestilu o odločbi, tudi če prosilec prihaja iz države prvega azila ali iz varne izvirne države ali če je bila prošnja vložena brez kakršnih koli očitnih razlogov za mednarodno zaščito. V vseh navedenih izjemah lahko upravno sodišče na zahtevo ustavi izvedbo odstranitve. Prosilci za mednarodno zaščito so nastanjeni v sprejemnem centru, dokler se obravnavajo njihove prošnje. Center jim zagotavlja preživljanje in drugo osnovno oskrbo. Prosilci si lahko prosto izberejo drugo nastanitev zunaj centra, vendar pa v tem primeru ne dobijo nobenega nadomestila za stroške preživljanja. Sprejemni center zagotavlja skupinsko nastanitev za mladoletne prosilce brez spremstva, ki so mlajši od 16 let, in posebne stanovanjske enote za prosilce od 16. do 17. leta starosti. Med obravnavanjem prošnje je poskrbljeno za osnovne potrebe prosilcev. Najvažnejše storitve so nastanitev, žepnina, osnovno socialno skrbstvo in zdravstvene storitve. Po potrebi sta prosilcu med postopkom mednarodne zaščite na voljo pravna pomoč in tolmačenje. Prosilec za mednarodno zaščito

lahko na Finskem opravlja delo za plačilo tri mesece po vložitvi prošnje.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Za leto 2015 so sredstva zagotovljena v okviru proračunske postavke 0804 Migracije in mednarodna zaščita. Natančnih finančnih posledic ni mogoče oceniti, saj zakon podeljuje pristojnim organom diskrecijsko pravico odločanja v posameznih primerih.

Predlog ne bo imel posledic za druga javnofinančna sredstva.

5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Sprejem zakona ne bo prinesel drugih posledic.

6. RAZLOGI ZA OBRAVNAVO PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagamo, da se predlog spremembe in dopolnitve zakona obravnava po skrajšanem postopku, saj gre za manjšo dopolnitev zakona.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 45/14), se za tretjim odstavkom 47. a člena doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.«

Sedanji četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek 47. a člena postanejo peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek.

2. člen

Za tretjim odstavkom 47. b člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.«

Sedanji četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek 47. b člena postanejo peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek.

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S predlagano dopolnitvijo 47.a člena glede priznanja pravice do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci izenačujemo status tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito, s statusom tujca, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujca, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta (47. člen ZTuj-2-UPB1). Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu. Pristojni organ ima diskrecijsko pravico pri odločanju v posameznih primerih.

Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, mladoletni neporočeni otroci begunca, mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ter starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

S predlagano dopolnitvijo omogočamo izjeme, saj ni razumnega razloga za razlikovanje med sorodniki tujcev, ki prebivajo v RS na drugih podlagah, in sorodniki oseb z mednarodno zaščito. Diskriminacija je namreč ena temeljnih prepovedi po 14. členu Ustave RS in vseh mednarodnih aktih, ki obravnavajo človekove pravice. Možne zlorabe je mogoče preprečiti prav z določbo, ki jo ima za tujce četrti odstavek 47. člena ZTuj-2-UPB1. Presoja okoliščin posameznega primera bo vedno lahko razlog za ugoditev prošnji ali za njeno zavrnitev.

K 2. členu:

S predlagano dopolnitvijo 47.b člena glede priznanja pravice do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci izenačujemo status tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito, s statusom tujca, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujca, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta (47. člen ZTuj-2-UPB1).

Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano

subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito, mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ter starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

S predlagano dopolnitvijo omogočamo izjeme, saj ni razumnega razloga za razlikovanje med sorodniki tujcev, ki prebivajo v RS na drugih podlagah, in sorodniki oseb z mednarodno zaščito. Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu. Pristojni organ ima diskrecijsko pravico pri odločanju v posameznih primerih.

Diskriminacija je namreč ena temeljnih prepovedi po 14. členu Ustave RS in vseh mednarodnih aktih, ki obravnavajo človekove pravice. Možne zlorabe je mogoče preprečiti prav z določbo, ki jo ima za tujce četrti odstavek 47. člena ZTuj-2-UPB1. Presoja okoliščin posameznega primera bo vedno lahko razlog za ugoditev prošnji ali za njeno zavrnitev.

K 3. členu:

Člen ureja začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

47.a člen

(združitev družine tujca s priznanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Pri preverjanju družinskih vezi ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega

odstavka 55. člena tega zakona.

(6) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(8) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(9) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(10) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;

- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(6) Če oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(8) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat

Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(9) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(10) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

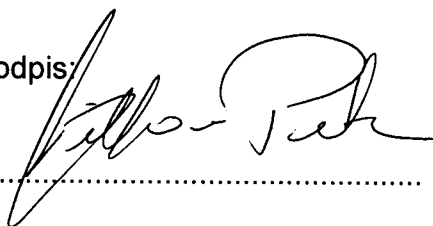
(11) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljani Republike Slovenije.

Podpisi poslank in poslancev:

Ime in priimek:

1. g. Peter Vilfan

Podpis:

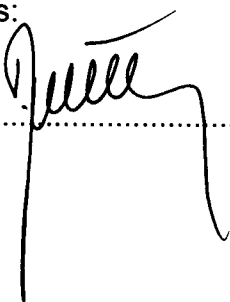

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Peter Vilfan', is written over a horizontal dotted line.

Ime in priimek:

FRANC JUREŠA

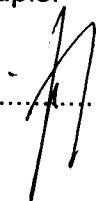
Podpis:

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Franc Jureša', written over a horizontal dotted line. The signature is stylized with a large initial 'F' and a long, sweeping tail.

Ime in priimek:

Matjaž HAN

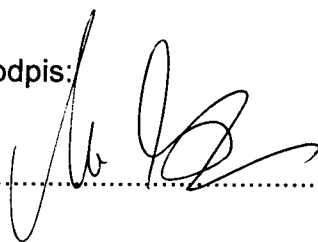
Podpis:

A handwritten signature, likely of the person named Matjaž Han, written over a dotted line. The signature is stylized and appears to be a cursive or semi-cursive script.

Ime in priimek:

Matjaz Klanec

Podpis:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Matjaz Klanec', written over a horizontal dotted line.